

Donatius per gràcies rebudes

AVILA: Anònim.

BARCELONA: Família Martín Arroyo, Antonia Carrizo, Inés Ruiz, Cristina Acero.

BILBAO: Anònim.

CIUDAD REAL: María Prado Fernández Barba.

LEPE (Huelva): Victoria Galoso.

LEÓN: Pilar de Celis Álvarez.

LLEIDA: Cándida Barrionuevo.

SABADELL (Barcelona): Juliana Fuentes.

SAN SEBASTIÁN: Elías Muñoz Fontaneda.

S. CUGAT DEL VALLÈS (Barcelona): M. Teresa Linares.

TARRAGONA: Pilar Garrit, Una devota; Anònim.

(Sense localització): Antonia Rovira Fondevila, Agustina Bejarano.

Pregàries per a obtenir gràcies per la seva intercessió

VENERABLE MARE TERESA TODA I JUNCOSA

Déu de l'Aliança eterna, que heu suscitat en l'Església la Venerable Mare Teresa Toda, per tal que, des de la seva experiència com a esposa y mare maltractada i abandonada, fos testimoni i signe del vostre amor espousal y fidel; us preguem que, amb el seu exemple i la seva intercessió, treballem en la reconciliació dels homes i ens concediu la gràcia que us demanem. Per Crist Senyor Nostre. Amén.

VENERABLE MARE TERESA GUASCH I TODA

Déu de l'amor y de la vida, en la Venerable Mare Teresa Guasch, que veié amenaçada la pròpia vida abans de néixer, us heu revelat un veritable Pare i ens heu donat proves que no abandoneu mai els vostres fills; us preguem que amb el seu exemple i la seva intercessió, essent testimonis del vostre amor en el món, construïm la nova civilització de l'amor, i ens concediu la gràcia que us demanem. Per Crist Senyor Nostre. Amén.

MARE I FILLA

VENERABLES

FULL INFORMATIU N. 74 - Causes de Canonització Madrid, juliol 2016

Mare Teresa
Toda i Juncosa

Mare Teresa
Guasch i Toda

FUNDADORES GNES. CARMELITES TERESES DE SANT JOSEP

Comuniqueu els favors rebuts:

Gnes. Carmelites Tereses de S. Josep
Secretariat Causes de Canonització
Verntallat, 1-3; 08024-Barcelona (Espanya)
E-mail.: secretariado.ctsj@carmelitastsj.org
Tel.: 93 292 23 60 • Fax: 93 292 23 61

Compte corrent:

Carmelitas Teresas de San José
0049 1806 90 221 1881 153
Banco Santander

PERFIL BIOGRÀFIC DE LA VENERABLE M. TERESA TODA I JUNCOSA (V)

Als peus de la Mare de Déu de Montserrat

La Restauració borbònica el 1875aconsegueix un ordre estable dins d'un Estat legal. El nou ordre polític influeix en la prosperitat econòmica. I aquests factors afavoreixen el projecte de Teresa Toda. Malgrat això, van transcorrer encara deu anys fins a la primera erecció canònica de la Congregació, l'any 1878. Mentrestant, Teresa Toda, la seva filla Teresa Guasch i l'àvia Magdalena Juncosa, juntament amb altres dues dones que se's uneixen tot just arribades a Barcelona, Catalina Pera i Mª Dolors Cotó, formen la primera comunitat. Una comunitat laica, no reconeguda encara oficialment ni, segons sembla, dedicada a cap obra apostòlica.

Probablement en la tardor de 1874 es troben novament amb el Bisbe Caixal a la Seu d'Urgell. Segons el testimoni de germanes de l'època, el Bisbe, en aquesta trobada, aprova definitivament el projecte de la fundació, perquè mentre no compessin amb la del propi prelat poguessin viure juntes en comunitat. A més, rep la professió privada dels vots religiosos feta davant d'ell mateix, com a pare espiritual.

En tornar de la Seu d'Urgell, Teresa Toda i la seva filla van anar a Manresa a visitar la cova de Sant Ignasi, on les esperaven Magdalena Juncosa i Dolors Cotó. Des d'allà les quatre van emprendre la pujada fins a Montserrat. Allí van fer l'experiència d'alguns dies d'exercicis espirituals i van posar la difícil empresa sota la protecció de la Mare de Déu. Aquest fet s'enquadra bé en la tradició de la major part dels Fundadors i Fundadores de Catalunya, de consagrar a la Mare de Déu de Montserrat el projecte de la fundació abans de posar-ho en pràctica. Teresa Toda va complir aquesta tradició moguda per la seva devoció mariana. És l'anomenat 'El pas dels Sants'.

Per completar la preparació necessària de la nova institució que, en definitiva, volia portar l'Evangeli al món de l'educació, Teresa Toda autoritzarà a la seva filla a presentar-se als exàmens que va realitzar el 14 de juny de 1877, a l'Escola Normal de Tarragona, aconseguint el títol de mestra que li va ser expedit el dia 27 de novembre del mateix any. (*Continuarà*).

GRÀCIES I FAVORS

patir els mesos restants, i gràcies a Déu i a la intercessió de les Mares tot va sortir bé. Un molt humil GRÀCIES!

Una família de Tarragona.

4. La meva filla gran de cinc anys tenia a la classe un company afectat pel càncer. Des del silenci i l'anonimat vam encomanar al nen i la seva família a les Mares. Els metges li havien donat una esperança de vida d'uns pocs mesos, però el nen va viure més temps. Gràcies pel temps que va poder estar amb els seus pares. Mares, des del cel segueixin donant coratge i ànim a aquests pares desconsolats.

Anònim, Tarragona

5. Sempre confio molt en les venerables Mares Teresa Toda i Teresa Guasch. Els suplico, els agraeixo i els confio les meves coses amb molta confiança. Les he portat sempre amb mi, a la meva cartera. El més impressionant ha estat que el meu germà Severiano, tot viatjant des de Barcelona a Burgos amb la seva dona i el seu fill per assistir al funeral de la nostra germana Guadalupe recentment morta, va patir una greu hemorràgia que no s'aturava. Indescriptible el sofriment de la seva esposa i el seu fill. En arribar a Burgos, no va poder assistir al funeral. Va haver de ser ingressat d'urgències a l'hospital on li van practicar diverses transfusions, sense èxit, perquè seguia perdent sang. Després d'alguns dies, van poder, per fi, aturar l'hemorràgia. El van reanimar una mica i el van traslladar a Barcelona en una ambulància medicalitzada. Ràpidament, i per urgències, va ser ingressat a l'hospital de Bellvitge. La seva esposa el va cuidar molt bé i en mig any va estar recuperat. Li havien detectat pòlips, probablement cancerosos, a l'intestí, i per la seva avançada edat, no semblava que tingués moltes sortides. Els pronòstics dels metges no eren favorables. Malgrat això, sorprendentment, al fer-li un reconeixement en l'última visita van constatar que estava tot perfecte.

Donem gràcies a Déu Pare i misericordiós que per mitjà de les venerables Mares Teresa Toda i Teresa Guasch, el meu germà Severiano està curat i amb bona salut.

Cristina Acero, Barcelona

1. El 29 agost de 2014, el meu doctor em va detectar un possible tumor cancerígen. Les proves posteriors van confirmar aquest primer diagnòstic i vaig començar unes sessions de radioteràpia per preparar la intervenció posterior. Sempre havia pensat que aquestes coses els passaven als altres, però aquesta vegada la cosa anava amb mi. Tot i el mal de la notícia, vaig refusar l'ajuda psicològica que em va oferir el propi centre on em tractaven, em vaig posar en mans de Déu i vaig acudir a les Germanes Carmelites Tereses de Sant Josep per demanar suport i mediació a través de la Mare Teresa Toda per suportar la prova que em tocava viure. He de dir que des del primer moment i, sense cap dubte, gràcies a la seva ajuda, vaig gaudir d'una fortalesa que mai havia sentit i que em va fer mantenir l'ànim i l'esperança tant durant el preoperatori com en la intervenció quirúrgica de la qual els especialistes van quedar molt satisfets i jo m'he anat recuperant. Avui, tretze mesos després de l'extirpació del tumor, els controls posteriors em resulten favorables i, agraït, estic a punt de poder complir amb la promesa feta.

Isaac Aláez, Collado Villalba (Madrid)

2. Estimada Teresa: Un cop més, aquí estic agraint-te tot el que estàs fent per la meva família i per mi. La meva mare segueix força bé, i de moment totes les revisions que s'està fent donen resultats positius. Et demano que segueixi així, amb salut i que no li passi res dolent.

D'altra banda, jo estic amb una persona que estimo moltíssim, molt feliç, i pel que veig, aquesta persona sent el mateix cap a mi. Et demano que seguim així de bé o fins i tot millor, i que això tan bonic que tenim no s'acabi. Eternament agraïda.

Anònim Bilbao

3. Estem esperant un nadó. En la revisió dels tres mesos ens van dir que hi havia cert risc que naixés amb Síndrome de Down. Com a pares ens vam preocupar i ens vam espantar. Vam demanar a les germanes que preguessin per la nostra causa, perquè tot anés bé o, si naixia amb la Síndrome, perquè sabéssim portar-ho. Ens vam fer una prova que no alterava l'evolució del nadó per no